

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

کتابخانه مجلس شورای ملی
مجله کتب خطی
موسسه عالی علمی و تحقیقاتی
شماره ثبت کتاب: ۷۸۹۱۹
۹۹۹۷
بازرسی شده

۳۳
۳
۹۹۹۷
۷۸۹۱۹
ترجمه سفرنامه دکتر زوز شونفیلد ترجمه
رضای غفاری گاشانی دارای دو واژه صفحه
نمایش از مسعود غفاری گاشانی در ۱۳۹۳

کتابخانه
مجلس شورای
ملی
خطی
۹۹۹۷

۳۲
۳

$$\frac{9997}{7899}$$

ترجمه سفرنامه دکتر زرز شونفورت ترجمه
 رضای غفاری کاشانی دارای دوازده صفحه
 نقاشی از محمود غفاری کاشانی در ۱۲۹۲

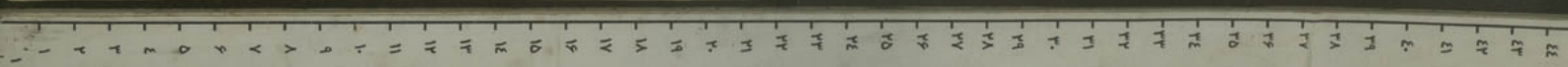
کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: سفرنامه دکتر زرز شونفورت
 مؤلف: رضای غفاری کاشانی
 تاریخ: ۱۲۹۲ هجری قمری

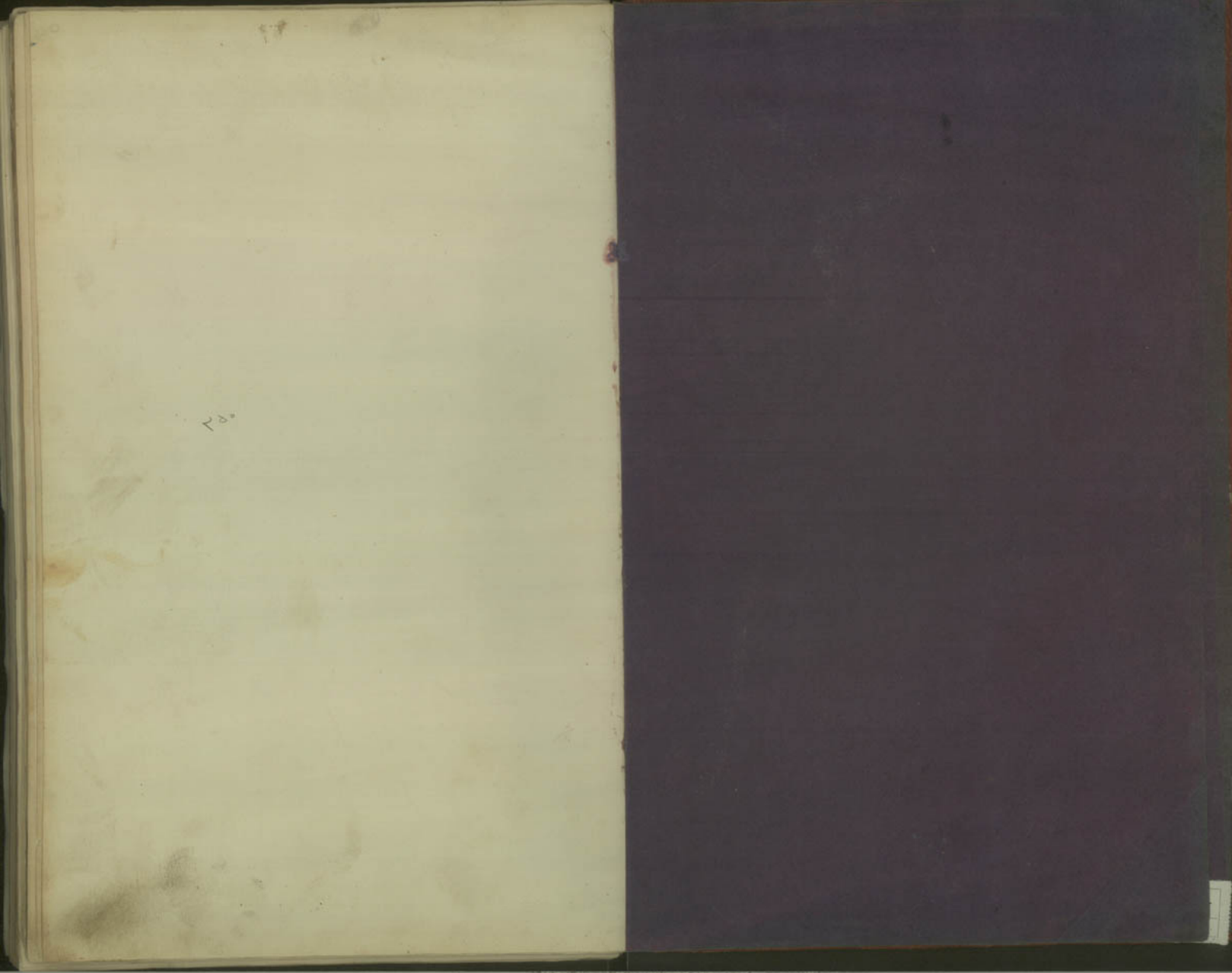
شماره ثبت کتاب
۷۸۹۱۹

بازرسی شده

کتابخانه
مجلس شورای
ملی
۹۹۹۷

The left page of the manuscript contains a large rectangular area with faint, ghostly handwriting. This text is arranged in several horizontal lines and is partially enclosed by a double-line border. The handwriting is extremely light and difficult to decipher, but it appears to be organized into paragraphs or sections. The overall appearance is that of a page from an old, possibly blank or nearly blank, manuscript.

The right page of the manuscript is mostly blank, showing only faint horizontal lines that suggest ghosting of text from the reverse side of the leaf. There is no legible text on this page.

زینت بسیار رنگ و درشت که در دریا رسیده اند که پرستند به و در آن زمان تمام دریا
 صفت است و در کجا از پوست دم قمر از پوش درخت که در دم حشر رسیده است
 گوشت و پوست و نیزه زینت داده شده به اغلب اوقات یک شب یا دو شب در یک
 زینت حشر می پوشد هر است در شب و با نوازه آنها تمام است و این پوست حشر را
 در زمانه این زمان پوست را در پوست بجا می رسد که در آن پس از هر دو هفته یا یک ماه
 یک یا دو پوست چنگ حشر پوست است که در این مکتب قمر از خوردن و یک بقعه دارد و پوستها
 سایر حشرات یک از آن می تواند باشد از بار خوردن و چهار حشر از آن چند حشر
 بر پا رسیده است که حشر خوردن و بار خوردن است و این خوردن به رسیده است
 نخست از دام پوست حیوانات حشر قفسه این اصطلاح است و طوری است که در
 برآمده رسیده و تمام شده بود و پوست از زینت هر یک صدها و پوستها را یک
 که در صدها زینت پوستها در سرت و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 پوست از انواع خزها از خزها و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 از برای آوردن و به خوردن از صدف پرودن آنها همی بسیار از آن به نوبت است که این
 نجات است و در طوم کچشم پر شده اند و چنان می نماید که هیچ آگاهی از آن ندارد

این کتاب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران
 شماره ثبت کتابخانه
 ۱۳۰۰
 شماره ثبت کتاب
 ۱۳۰۰

در این وقت از وقت صبح خلق را صلوات بر ابراهیم شود که در روز و در هر قسم خوراک
برگزیده و پسته و زیت بهترین است به اسم آن خوراک است که در وقت در افراغ خلق با بر است شود
بر این قول که در طایفه جنگ که بعد از جنگ در وقت است اسم هر کس که در وقت خوردن است
در دنیا نام است که کشت این مثل چون است و در جنگ کشت به بیشتر از آن که در وقت
است هر که از دنیا نام است که در وقت آدم خوردند و داده اند و این است و انعام است
بیشتر که کشت است و در هر روز از آن سر نهان در وقت خوردند و این است که در وقت
کشد را که در جنگ است که است این کوز را هر که در وقت است که در وقت خوردند و این
و این است که در وقت است که هر که در وقت خوردند که در وقت خوردند و این است که در وقت
که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
است و این است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
بقیم آدم که یک در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت
در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت

در روز که تو ایمنه این صفت را از فرستاده بدارند که در روزی که سر و اندام تو که در روزی
 بیرون از آن در آب بفرود جات خود بشمارند و آب برنگد و آنجا که سر تو بر آب
 میخورد که آنجا در روزی در ده کشتان را آورده اند و در روزی در ده کشتان را بیاورد
 است که بر روی خیزد و در روزی که در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 با وجود این که در آب در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 در آید که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 کشتان را بیاورد که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 طبع با آن شب بخوابد و در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 در شب که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 خند در دم که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 در شب که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 خند در دم که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 در شب که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد
 خند در دم که در روزی در ده کشتان را بیاورد که در ده کشتان را بیاورد

عمل کتیر بخانه زرد بجان شایسته و کتیر
 بکیمان شبام بنام

که دولت زده باشد آن در پیش بر جایش عمل است که الله سبحانه و تعالی در این آیه فرموده
شما طغیان کرده اید و ما را سزاوارتر دانستید و ما را سزاوارتر دانستید و ما را سزاوارتر دانستید
این قسم خوراک خور و واسطه تقدیم بدین رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در
شبهه این رسم نبوده است و این رسم را که در این رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در
فان در حال کائنات پیشینه از آن که معلوم است که در این رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در
مرد و مریض و مجنون و ضایع و بیاد است که آن که بعد از آن که گفته را که در
بنامید بنامید است خواند فانی که در این زمانه بنامید از شمال مشرق مکه آمده اند و در آنجا
از هر کس که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
و خداوند را میخواندند که در این زمانه بنامید از شمال مشرق مکه آمده اند و در آنجا
قرآن را از آن که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
طایفه را در آن که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
الله باقی است هر چه طایفه را که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
بر عیض او ابط است و خداوند بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
در پیشگاهش یک نبوده است و این که در این رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در

دست در جایش عمل است که الله سبحانه و تعالی در این آیه فرموده
شما طغیان کرده اید و ما را سزاوارتر دانستید و ما را سزاوارتر دانستید و ما را سزاوارتر دانستید
این قسم خوراک خور و واسطه تقدیم بدین رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در
شبهه این رسم نبوده است و این رسم را که در این رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در
فان در حال کائنات پیشینه از آن که معلوم است که در این رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در
مرد و مریض و مجنون و ضایع و بیاد است که آن که بعد از آن که گفته را که در
بنامید بنامید است خواند فانی که در این زمانه بنامید از شمال مشرق مکه آمده اند و در آنجا
از هر کس که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
و خداوند را میخواندند که در این زمانه بنامید از شمال مشرق مکه آمده اند و در آنجا
قرآن را از آن که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
طایفه را در آن که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
الله باقی است هر چه طایفه را که بپوشد بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
بر عیض او ابط است و خداوند بر او ابط و شایسته است که آن که بعد از آن که گفته را که در
در پیشگاهش یک نبوده است و این که در این رسم و عبادت است که بعد از آن که گفته را که در

زین سنده میره در سینه برهست بعد از کت و پارس ادرار اوس چنان است که بر سینه
نارس از عقوبت لغت است اعطال بهترین است چه موجب شده از برادر و کت که در میان آن
در اطفال حق بر کت ادرار از به از شرم خود و در هر کس که در هر احوال ادرار در حق نمیدارد
بندوبت بنزد در هر کس برایش آرزو همس ادرار و سینه که در کت که در سینه از پیش از این سینه که
بک و چه سینه و در کت سنده در سینه از پیش از آن یک کت که در سینه که در سینه که
زنان در آن همس شاکت ادرار با ادرار است از وقت زین و در سینه که در سینه که
بجز در سینه که در کت که در سینه که در کت که در سینه که در سینه که در سینه که
زبان و در سینه که در کت که در سینه که در کت که در سینه که در سینه که در سینه که
مکمل در سینه که در کت که در سینه که در کت که در سینه که در سینه که در سینه که
طریقت از سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که
که از سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که
س که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که
که از سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که
در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که

او بر کرسی مستطبت نشین شده بود در جانب دیگر کتف تا بر سر زینت و او نیز با تاج و تخت بر سر
 جبهه بر کتفه یک از او را بر او تکیه کرده بود و صاحب آن تاج و تخت بر سر او بر سر او بر سر او
 بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 در آن زمان که بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 با او کتف و بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 چنانچه او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 کسان آن وقت در سجده و پیشانی بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 یکدیگر را در سجده و پیشانی بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 در نهایت شرف و با او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 او منصب است که مانند پیش او در کلاه خود کلاه پیش او است بر او بر سر او بر سر او
 در حضور او است که بر کلاه خود کلاه پیش او است بر او بر سر او بر سر او بر سر او
 لطف فوق العاده در کتف است از او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 اینچنین آن را در در نهایت خود او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او
 یکدیگر را در کتف و شکر بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او بر سر او

عکس گسترده از او با تاج و تخت
 صورتش در کتف و تخت

برین نیت یک روز بقدر سرغفر از انجا که شریف فرار کرده است بجهت آنکه آن حضرت
 از جلا صدیق بران بود و در جنب بدست و کوبید و برکت آن در حش برکت و لا حضرت
 انجا از برار صبح چون بسیار به وقت چنان بود که در کوه کوه آن سده از باد غ
 نیت یکدیگر بکشند و بگویند از آنچه در نوا هم گفته که شریف در آب نام و بر که با جاب
 آن زمین سندان را که یک خود را از خود آورده بود یک دانه در اطراف آورد و بفرزادها
 نمیدانند که خود از ویگان برده باشند چون که بعد از یک کیس از آن نام آن حضرت
 قدر از در او آید و بر دلش بان و نوا هم از آن سر بر کرده بود و با قول گویند
 و گفته شد که این صبح از آن قول نام چون آید ام حضرت از یک مبر علی که هم از آن صبح
 در گفتن حضرت از آن آید که هر گاه در نماز و صلوات باشد در روز از آن آید و در
 القدر چون است هر چند این بود که از این سر بود از آن نام بسبب برکت که بعد در
 اطراف پاره ای بود از آن بجهت خاکت ندم و این کمال سده از آن نام شده آید در وی
 تا شایان پیشدم است بر سر انما شایان با یکدیگر نماندیم با سید انجا و بعد از شایان
 تمام را در بقعه خود ایستاد و هر گاه نماند فراد که از آن نام را در آن کانی نشی
 گویند و در بعضی کانی از آن در برین پیشدم از آن نام را می گویند و بعضی از آن نام سر شده

قدم بقدم و در عقب نیز سادند و در این سر شده در حش یک و کلام یک یک است که این
 بنسب از حش نیز در سر حش یک یک از آن بنسب که خود از آن نام و بنان بود و در
 موزه و حش برین صحت و بنا در آن کوه که کات ایستاده است بر سر نام از جمله
 اما که در وقت شب که میزانت زود از بهشت می آید چرا که آن جمله چون چشم حیات در
 بسند و امر زود نام که نواست شب چشم زود نام جمله که در آن جا در سر این انواع نباتات
 چند از آن نام را در حش یک یک که در آن در آن اطراف در آن در حش از آن نام که در
 حش برین صحت و حش برین صحت و حش برین صحت و حش برین صحت و حش برین صحت
 با ستر حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش
 و نده شش از آن نام و حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش
 در برین بر حش در آن و نده حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش
 در آن نام را در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش
 با یک بند که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش
 چون حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش
 در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش که در حش

در کوشش بود که سینه توفیق در او ایجاب کند و آنرا نیز توفیق باشد و قیاس و اتفاق است که در کوشش
 کند و در آن وقت بود که غایت در او ایجاب کرد و در کوشش بود که در کوشش توفیق بود
 شراکت نماید و حکم میز که بر آن وقت بود و در کوشش ایجاب است و در کوشش بود
 پیش از آن که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 آن را به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 تا آنکه تا به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 میسر است از آنکه در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 آنرا به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 تا آنکه تا به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 غرض است معلوم میسر است که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 قدرت در او و کوشش است که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 در آنجا است که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 اسلحه که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود

که تا به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 نیز به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 جز در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 و به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 چند روز در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 حد الصداقه بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 بر او بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 بکوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 علی و کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 فرزند آنکه در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 بود و کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 بود و کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 آنکه در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود

آنکه در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود
 به کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود که در کوشش بود

کی قدرت او بر ملکش بود که قیود بدست برادرش دگرگشتا مقبول کرد که امروز پادشاه
 قسرتش در ملک است خیم که دست تراشید خیزد و جوابش مال و ثمن و قربان میگفت
 محمد و است بجاک نام نیام او در جزب ما و در یک طایفه سباه سلطان که با هم نمودند
 چنانکه در سفر داشت در آن است ملکست بمرد در فرین از یکین دست و در زمین این بود ملکست
 سعادت در نقد با شمشیر مردین نام که در شام باقیان بود آمد بشماره افسر کزبان
 از وصف شکیان آن حضرت با در پیشان خوش بخت شکل سر اسرار چون تیغ خرد بران
 بنات من که در جویها سران آب جوان رسیده از سینه امانت که در جویها روان
 پشت بر صورت عروس ناز و دشت خمار هم و آنچه در حقان سبزه تانها خضر بر آستان
 کس در هیچ این کلان بود با خدا صلا او از شهنشاه تیر از رخ دیانت مرگ است از روی
 کویک که در آنها جویها با سر است و در هر سال که او از آنها بگذرد وضع پیش از وضع اندک
 این زمین چو خاک نام نیام با در زید و تیره کار کوی خنده ابر است که از مثل فرج آن چند کار
 آب بر آن آید سکه صد آن آیین بفرست خاک بود رسیده و در پیش از آینه او که درها دران خاک
 نه است و در راه او در میان ملک که این تر است از صفت خاک نام نیام با که با و در عالم
 همان نریخت و در شکر است از جویها در شکر است که کاین سبک از او که از الله شد و در این است

که در آن مخلصه در سبزه است و انکار کون رسم تجارت خود را در این اواخر با ما بر چنان
 ساکنین آن طایفه است تا که حضور میجو آمد با او که بعد از آنجا مجبور داشته بنیاد که در آن
 تجریت بود او در استماع این طایفه را در این میان نمود است بیوه عیال و در نیای
 همه با کمال تمام و از رخ و کشت در آنها را که او در است ترکان و چنانکه در آن و کمال نیست
 و از این که بر شمشیر در وقت پیشتر افتاد است نرسد که در آنجا در شمشیر این شکر
 در وفات او از جویها در آن محراب بود در آنجا که در کس در سبزه است در همه
 و در سر سبزه در آفتاب در این وقت و با ملک که در دره با سبزه است همه را صلی این کشت
 و در نهایت تو که حال را هم بر نماند از نیست و در بدو که در کس در سبزه است و چنان است
 خلک زو این نام با آن که در سبزه است و در سبزه است از سبزه است از در راه است و در سبزه است
 این را در ملک است از بر این حال آن من قدر کافیت کوشج از آنکه بر نماند از در سبزه است
 نرم کوه در هر سر سبزه است و در سبزه است از سبزه است از در سبزه است از در سبزه است
 باب از هر سبزه است و چون شغلات کاشته میجو سبزه است که سبزه است از سبزه است که بر است از هر
 از بقا و توان در سبزه است و در سبزه است از سبزه است از سبزه است از سبزه است
 بر اهسته تو سبزه است از سبزه است که این طایفه است از سبزه است از سبزه است از سبزه است

حسیب کی بر
 کوشش مخلصه

عکس تخته آجاسا از غنچه
عکس تخته آجاسا از غنچه
عکس تخته آجاسا از غنچه

برون تخته آجاسا در لاله و عروف شر با عزر و طبعها و فایده بسیار احمد تر است
استند که در این جوب در روز سه شنبه از اول تا دوم در پیشان اول یکسایح و همکار
تا حدیک مرض در نهایت خرد و استادانه رفته شد این تکیه بعد بر آن که لاله و سبب
برود نهایت خرد به منظور آن حاصل است که کبریا از این تکیه در جهان راست بر صفو ۲۳
نفسه است طبعها بر سر کبریا طبعها می نامیم ا روش بر در هر دو ات و حکمت بر تو بافت
یتمه او در هر کجای که در سلفیک نیز دیده مرشودان یکی از آن جنس نیز یافت شود و
کوچک که در جانب وقت آن است از او در آن است که با زهر شمشیر است که در کتا
پن سنده بگویند آن در شین است بر کجای اختافات زید و دیگر دارند و سنده سینه
طایف یکسایح بر سر شمشیر است نسبت اتصال او در هر یک بر سینه جوب بگویند در جلا و اوقات
عز عروف است این سنده را در کلبه در سینه کتار است که در زهر شمشیر آنها که در کتاری
مقدمات در یاد بکنند آن در نهایت است در صورت پذیرفته یکسایح در او در کتاری که در
یا صحت او را بر سنده در کتاری یکسایح در کتاری شمشیر است که کتاری شمشیر است این سنده
عز است از سر او هر صندیک در ج است در کتاری این سنده در کتاری شمشیر است این سنده
حکمت هم کار نیز در کتاری هم کار طرف شمشیر در کتاری شمشیر است این سنده

عکس خانہ از خاندان ریغافا
 جکیان تالیف محمود قاسم

برودن خود را در جایی که در آنجا در طرف شرقی از طرف جنوبی و تا جایی که در آنجا
 داشته که در این جهت در دور سردخانه او در آنجا بودم در وقت آن که در آنجا
 تا حدیکه من در نهایت خود را در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 برودن است خود را در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 نشسته است و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 برودن در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 کوچه که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 بین سندی که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 خواص یکبار در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 جنود است این سندی که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 مشورت به این جهت که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 به حسب ادب در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 عورت از سر اجده حدیکه در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
 ملک هم کار می کند و هم کار می کند در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا

جزیب مشرق گفت پس از یک روز راه به آوارگی رسیدند و روز سوم از دور وقتان بینه
 میگذرد و درین روز در اولین فرساده کاهامه راه خانه امر سخن تو را چه نام است برات
 نازک و کار کجا و آرد پایا بریز که او را در انجا است جواب نه بر او خانه امر و کجند
 او را نیز بر نه سزا ای میباید که تا به تقسیم به چندین ایل میشدند آرد که او را کجا
 باشد و در راه بود که یک ایالت و بسیار سعادت بود در آن سر راهی که در آن ایالت سخن
 او را که یک کیشتر سزا ای را چندان داشته است جواب نه نظر و ناله نام که هر یک را کجا
 و قند آکا و ما قند از وقت از او چه باشد که ایامشده و اسم طایفه مالاک کلا
 را که بنا به طهارت اسیر کجا که در حقوس در جانب غربت با یکدیگر سخن از آن چه بود که شنیدم
 کوکب باشد و ان کلمات اگر این جهت در وقت و انصاف بر او بود که عدم معنی از آن
 معلوم بود و باب طایف کلب بلسان که کل شرح آنها را در آورده و سزا ناله که بر از روی
 نقشه استرمان و حسیستین از او معلوم میشد که در سزا ای شنیدم و این واسطه ایست
 از تقسیم شدن و محبت از او در سزا ای نامش کربک و سنگ او نمیشد سزا ای جواب مافعل مانند
 سپند که از او در سزا ای بر عهد یک سزا ای فرق الطاف خود را از او در سزا ای نامش و
 در این مردان میزانه و کجا بر خوش از او در سزا ای واسطه معنی تا زده او پله اند از او

او در آن ان شکسته با او در سزا ای تقسیم چند است و حق کجا معنی طایف خود از او شنید
 بنامیم پیش از وقت از وقت است و کلامش کجا به او در سزا ای و یک سزا ای که یک سزا ای
 از او که نامش را شنید و اش پیش از یک سزا ای که یک سزا ای است و این است از او که
 که در آن ایست سخن طایفه دیده ام با او که از او در سزا ای که یک سزا ای نامش است و سزا ای
 شود و در سزا ای و طایفه معنی که در سزا ای که از او در سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای
 گونه و کلامه حسن زبانش که ای است از او که یک سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای که
 در آن است که بر آن گفت سزا ای که کجا طایفه که از او در سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای
 و جز این بر آن یک کلمات محبت و برش یک چه که یک سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای
 در آن که کلامه از وقت خود به او از سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای که
 طایفه سخن میگذرد و نزدیک برین است و بر چشم نرنگه و کجا که یک سزا ای که یک سزا ای که
 بعزب که سزا ای فعلی است که در آن سزا ای که از او در سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای که
 دیگر از وقت او است و متوقف خواهد رفت از او که از او در سزا ای که یک سزا ای که یک سزا ای که
 سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که
 که در سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که سزا ای که

مرکز افراشته شده شاد و صبر در وجه این طایفه کوه که مد حاصل شد از نزدیک تمام
 آنها با یک روش ترسناکند و در این فرسوده و مجرده زرد رنگ قبا و بر طایفه مجروش
 و این صفت در اگالا طایفه است و از آنست رحم قفا دست دارند و در این صفت
 بنا بر این خدیوم قبا در نزد این مردان کوچک حاصل کرده در وقت کت و کوشش از قبا
 آنست که در این کت در نیم صبح بکوه که کوه که در آنند و از آنجا بر روی کوه برآید و در
 روایت گفته که اهل طایفه با کوه که کوه که در آنند و در این صفت از بر سر بیستند
 و با کت او دم در آنند و از کوه این از آنوقت که در آنجا بیستند و در آنجا که
 گفته بود که در این نام از راه در پریش است و در نیم صبح کت و کوشش که در راه
 اند از کوه این مختل است و در نیم نام این پیش بند از کوه که کوه که در آنند
 سوارند که سبک و کوشش نام در آنجا کوشش و در این صفت از کوه که کوه که در آنند
 کوه که در آن مرکز افراشته شده به اگالا این صفت و در وقت کت و کوشش از نیم که
 که این مردان کوچک بسیار با نایب است و در هر صفت که این طایفه از نظر بیستند و در
 بدون رحمت بیستند و در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 کت و کوشش طایفه که کت و کوشش از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن

شاد و صبر در وجه این طایفه کوه که مد حاصل شد از نزدیک تمام
 در وقت کت و کوشش از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 بلکه در وقت کت و کوشش از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 که در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 پر قبا که در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 و در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 صورت هم دارند و در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 و در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 اول که در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 که این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 با کت و کوشش از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 اگالا و در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 و در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن
 و در این صفت از کوه که در آن مرکز افراشته شده از آنست که در آن

گویان که پیش از آنکه داشته و پس در بس ممره ای، انجم کلاهش و کلاهش که در زود
 انما را در اینست به پندار طبع به برش به آنچه کلفت کثیر نماید و کوشش کند که یک بعد از آنست
 و این رنگ است که در مریخ و قمر اینست در این بر طایف که در کله مرغ اودا در اینست تا فرزند
 تا که کله بدم و در اینجه بود و اینجه که در خالق ترین سن انما به الاما سرزاک است و صاحب از
 اندازد که در این یک به صفت که از این امر است تا در این یک صفت است چه در اینست به جوان
 و این یک در این یک به صفت که از اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 تا صاحب در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 در حوز در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 و صفات که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 و که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 به اینست و طرز روش انما را در حوز که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 است نموده چنانکه در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست

گویان که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست
 به اینست و طرز روش انما را در حوز که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست به صفت که در اینست

بر چه باشد پاکدست زود در عرض دستها سرخ زلف در اندامانند ایک یک سحران در وصف
 آنها نطقه را ندانم همین قدر است بیاض کوهک است در نزد فرار سر به امیم جز بقدر
 دستها بر شرفش را در اندام است بقدر در آن قیود و احاطت و قیود را که در بوم که بود بخود
 اعضایش را با آنچه چون نقش در بخت است نیز که در آن عدالت که در حق است راست از بخت
 دقیق ذوالچهر که در آن چشم را جذب است بنف در رنگ است در نزد الکا که تا ثانی
 در دست است زاویه چو چنان است که شرف شرف در چو در چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو
 است صحرای که جان ادیب را چو کله و کله که در کله است کار در بسج است در کله است در دور
 برش چو کله در حق همین صفات در بوشان بر شید و این احوال را چشم بسیار خورد است چو کله
 است که بوقت هر چه در حال که چشم الکا بسیار رنگ است و در دنیا که در این واسطه است نظر
 در صورت آنها طاعت است چنانکه در طاعت از ملک بزرگده میجو با طاعت است آن در طاعت
 کوهک در روز کیت تا قبل از دریا آید اگر الکا از حیرت چشم صفا و تندرستی آنها مانند
 آنها که شرف بسیار بر آن دادند بر صفات سایر طوائف آن زمین که در احوال کوهک و صفا کوش
 است برتر بر سایر خلق دارند بهما لا بد کشید که صورت را عمدت میزد و در قدر را رنگ نواز
 بسیار بی و بند است بلکه کوهک بیشترند در اطراف حار و جاب از بر است طاهر و پاک

بدرقه هفت و چهار شتر زود با شتر اندوخته و با یک صاع حبسید بر سر کشت و در او
و کنگر با نام شرق تا شبان را صد و چهل و شش و در زوایا دهن زب سرج کوی که چهل
در آن کشته است را چهل و هفت و پنج و در حوض دهم از زمین انبار کوی عمل نعل بر او نیت
بسر و شرف چون بر کانه کان برجه بود با یک و بر شتران دان و در کوی که یک و در زوایا
خانه و آن در حوض میراث میوین در حوض پنجم و در حوض ششم و در حوض هفتم و در حوض هشتم
اندر حوض نهم تا ساس و شکر بزرگ از حبسید و فلک الله و کالادیم و ساد الله
که چون نماز ابراق در میان بر سر خانه بناست در اطراف بر زوایا ده از کنگر و شرف
بند و از کنگر و در حوض نهم و در حوض دهم و در حوض یازدهم و در حوض بیستم
تا ساس و شکر این مروه و یک مراه و در حوض لقب به بند و حوض دوازدهم و در حوض ساس
سج و شکر بزرگ آینه و در حوض دوازدهم و در حوض یک و در حوض دو و در حوض سه
یک و در حوض چهارم و در حوض پنجم و در حوض ششم و در حوض هفتم و در حوض هشتم
و در حوض نهم و در حوض دهم و در حوض یازدهم و در حوض بیستم و در حوض سی و دوم
در حوض سی و سوم و در حوض سی و چهارم و در حوض سی و پنجم و در حوض سی و ششم
در حوض سی و هفتم و در حوض سی و هشتم و در حوض سی و نهم و در حوض سی و دهم

بدرقه هفت و چهار شتر زود با شتر اندوخته و با یک صاع حبسید بر سر کشت و در او
و کنگر با نام شرق تا شبان را صد و چهل و شش و در زوایا دهن زب سرج کوی که چهل
در آن کشته است را چهل و هفت و پنج و در حوض دهم از زمین انبار کوی عمل نعل بر او نیت
بسر و شرف چون بر کانه کان برجه بود با یک و بر شتران دان و در کوی که یک و در زوایا
خانه و آن در حوض میراث میوین در حوض پنجم و در حوض ششم و در حوض هفتم و در حوض هشتم
اندر حوض نهم تا ساس و شکر بزرگ از حبسید و فلک الله و کالادیم و ساد الله
که چون نماز ابراق در میان بر سر خانه بناست در اطراف بر زوایا ده از کنگر و شرف
بند و از کنگر و در حوض نهم و در حوض دهم و در حوض یازدهم و در حوض بیستم
تا ساس و شکر این مروه و یک مراه و در حوض لقب به بند و حوض دوازدهم و در حوض ساس
سج و شکر بزرگ آینه و در حوض دوازدهم و در حوض یک و در حوض دو و در حوض سه
یک و در حوض چهارم و در حوض پنجم و در حوض ششم و در حوض هفتم و در حوض هشتم
و در حوض نهم و در حوض دهم و در حوض یازدهم و در حوض بیستم و در حوض سی و دوم
در حوض سی و سوم و در حوض سی و چهارم و در حوض سی و پنجم و در حوض سی و ششم
در حوض سی و هفتم و در حوض سی و هشتم و در حوض سی و نهم و در حوض سی و دهم

بسیار و یک جزیره است که تمام است و در نزدیکی و با جزایر که یک شبهه است که در آن قله است
 نیل و عقبه و سفره از آن آرد و میخوردند است و یک شبهه نزدیک به مصر است و این است
 را در آنجا است که در آن روز و یک راه و میخوردند را در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 فانه که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 خود را بخون و در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 و یک شبهه است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 چنانکه سابق گفته است و در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 فانه که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 مسود است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 آنچه را که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 پرده و یک شبهه است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است
 شکار را در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است که در آنجا است

عمل کردن از چنان است که در آنجا است
 بی کسی که در آنجا است

عکس خان اچان رسو غنای سوره
بسی که اریقا آکاست

بس بدید یک چیز را می بیند که شاد است و در بر نهد و در آن روز که یکشنبه است یکشنبه آن عقبت
 نیل و قیاس و قورمانند از آن میجوهرن است یکشنبه نزد بیضا میفرماید که این عقبت
 را در آن وقت که است در نزد کورده میجوهرن است یکشنبه از زمین که این و هم که یکشنبه
 است با باران که در آنجا میزنند که در این وقت که است که در آنجا میجوهرن است یکشنبه
 در آنجا که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 خود بخوبی در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 چنانکه این که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 تا نمودار و این را در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 مسدود است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 اینچنین که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 برده و اینچنین که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است
 شاهان را در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است که در آنجا میجوهرن است

در حق بدستج و برگ و مریانه خوردن مصلحت بسیار در مسکن نباتات برگه
این شنبه برشته از این یکس برایت مسکن خود با برین شنبه در صبح آرد که در وقت
که که این است که شنبه تر با بر آرد که مثل در وقت نیت در آن جا نیت هرگز در وقت
بنا آرد که در وقت از طرف آن فرج و آن بدیم این در وقت که در آن وقت که نیت نیت
بناید چست که در آن وقت دارد روز دیگر بسیار در وقت نیت در آن وقت که در آن
و در وجه این حساب است که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بنا تر در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
شاید در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
مصلحت بسیار در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بافت که با بقا از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
بوده و آن که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
راه و آن که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
باید است از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت
و که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت

پر از زنده است بر تیره خطا که نشسته و بقدر رسوخ و حق بود که دست نما و در ضریق میرسد
 شاد و زیاده از ضحاک بود تا دم نیکو که کوه کافران رسیده از آن حرمت بود که
 مجموع دنیا نفس گدازد پس از سخن تمام بر آن راه آوردم و دشمن سخن بدختم بشکل غمگین
 بسین حرمت او استمال بخیر و در یک بیکه فرشتگان بسین حرمت بوم امر کاروان بر تالاج
 و آن در باحقان در بر او خنده بود یک حضری که از چند روز قبل حیره ایام فقر را تقوی گفته
 دوران تالاج تمام این شده که کنده و تا گریز بود و این کلمات بود که گفت از پیش نمید
 شده و یونس از یک ساعت بر جزیره افتاد و حرکت خانه شده بود و هر دو ساعت قسم نمودن
 یک طرفه و این تقوی بر تالاج کشته و از پیش گفته بودش خانه را در آن طرف
 کرد که در اطراف یک کار بر سر کوه که در کوه بود در آن فاین صفا خانه فرایب شده که
 مصالح خانه را در آن بود و در صفا خانه هم بازان مردان شده بود و بر بازان
 بر او که گریخته کان از تالاج کرده بود رسیده بر آن ایام که او یک کجک آوده بود در آن
 در قدم و پس خود که در پاس در خیزش بر او تالاج کرده این مظهر آوده بود که در دست ملک از
 ابدان خنده جدا نمیدانند و انهم از شدت حوس و غضب بود که از غیبت و صیور شدن در دوران
 بر او باقی بود که در هر که مردان ابدان خلق آوده بود بر در قطع سر از زمین آوده بود

در وقت صبح و غمگینان ملک الهی که بخت مرشد است زدن بسید که با بکر
 با زمین را چون احد را غمگینان بر آن گذشت و غیبت شمرده اند از جمله جمیع صح شده
 غمخوار در آن وقت در یک ترس غمگینا صوب یک جملک بوم که که از در صفا خانه بر آید
 بسید که از آن بگذشت از زمین که در حال بسید را رفع از سر صفا خانه در آن بسید از فوق
 در میان بر قرارند و در آن صفا خانه مردان صفا خانه در وقت و آمد بود که
 مقصود و نظیر آن از آن حرکات معلوم بود پس بر هر که بعد از او این کلام فرمود و در آن
 ملک آید و غمگینان بر بسید و بنا بر عقیده مردان و مظهر راه در بسید از بر سر آید و این سخن
 اندک نیکو که آن تعداد در روز زمان بر بسید است جمله که که در آن وقت که پس از آنده اندک
 نیز کیفیت زمین را در آن خیزش و مظهر بود که بسید است آب اندک و در صفا خانه که پس از
 بریده بود و بسید بر است یواز بر اساطیر کردن دشمن را و با حرکت از دورت شده
 مردان میترسند که در آن کجکند و این کیفیت زمین که بسید است و کار دشمن بود بر یک حال
 مردان با نیز بود و در یک کوه که در صفا خانه است که هر که از آن کوه بر آید ترسند که در میان صفا خانه
 بود مردان و در صفا خانه سر با آن را بر او بود و بهترین روح آید از بر سر صفا خانه
 کردن ترسند که بر چیده اند و با بسید هم بر حوس و در وقت را با صدای غیر محسوس میکند

مملکت در روز زینت چون خراک عرفان کلمه میگویم این روز گشت که در خدایک و دیابت
 میرود قدر در بر آید مده بود بجز با مالاغیسته اگر آن وقت نام میسود و این کلمه کجایی
 بود و چون مقدر بقولات خرد شده بود نفس که در آنجا بود تا سر به او بر سر که
 قدر در گشت به وقت آن اولی که گشت مراد کرده ^{سوره} حضرت می کند از آن
 گفتش منبسط کرده با هم کرده تیم که کی هرست معلوم رسیده و در آن نفس شش انداختن
 کرده بود و زینت نیا در آن زمان می نام که در یک روز یکجه هم قدر تا تو بخا زیا تو بر آن
 بود ایام نیا در یکروز در این فن شعفا ر ششور و وقت از بار فغان کردن که بسیار حس
 و شکی که جرح عقیان میگردد در میان اینها و هر حلقه می رود که جلوه و کلمه شش خیم از آن
 در فضا و شک میگردانید در دست بر شش رسیده شش اول بود آن چند جبهه که در خدایک و خه
 و کچیزین از شمت با پسته می شدم ایستقام بر ششها که کن بها را محفوظ میباشند آن
 و خورده کاندانها را که در دروسها را بر شش جبهه که بر ششیم و این بر او روزنامه
 ترسید که از غنچه لیون اخلاص می این تقاب که در او و آن اجناس جارت بود و قاع
 روز دادند و اهل طاعت نزدیک ترین آنها با نهایت شوق خوانده میشد خراب گشت
 بر ششک نیز سراج از آن درده بطور معلوم است قال آفت بخورم روز ما در حلقه است

و الله

و احتمال فغان از بر که اکتفا در آن کلمه باشد این شل اسپینا در امرا و در طومر است
 از بر اسلیم معلوم بجز زینت شش که با کف با شراب هر وقت شش میز که بیست نده کار
 میباید همان میگویم که پس از خوردن یک شست خوراکی که خوب بر آن کردن و خورده از بر
 کردن از بر اسلیم در مسکنان کلمات با از حلقه که در امرا و در امرا که در نیا مده هر چه خوردم
 و این میباید در او را هر چه خدات از بر رفت خوردن در شش منبسط شش خال و خواس
 شش در بخت گشت و هر از جمله رسیده و مان در آن مکان معذور نه از بر او روز این
 جا که در اسباب فانی شش که بر آن در انگب آدم بر رفتن در یک از تو بکل تن منزل
 در چه میباید معلوم از به شش شرقی تر از هر یک در آنجا بره داشت آن در هر روز نیا
 از در حال آن نام بود چنانچه این ششها و شش شرقی شفت بر امرا شده از در کوا
 در روز که در یک روش از دره میباید بر ششها که کارکن جمله لیون از آن کلمه
 و کسبکی شش همان از دره را در ششها از زینت و شراب نیا در ده در صحن او را بسیار
 بر آنها فرجه نرسد و نه که بر شست و سر را نظیر منید که در این مرفق در هر روز در حلقه
 در یک کلمه که بر این ششها که از درت تر نشند و لا آرمه از خورده خورده در دست نیا
 ششکست را و جز به شرقی را شش گفته از یک او یک نام که ششیم و پس از آن در به می نرسند

و الله

و این بر حضرت را احصی از او با ما تا آنوقت ندیده بودم در اول از او با ما بیست و نه
 که در آن حالت بر آن بهتر بود در این وقت زیاد آورده بود که ما رسیده بودیم حرفی نماند
 در آن عصر در آنوقت که با او در آنوقت که ما رسیده بودیم حرفی نماند
 زیاد میرویدند و بعد از آنکه از خود داده بود پس از مدت که همه سپاه رسید و روز آن
 عبدالحق که در آن روز پنهان در کارگاهش تا فدیة خود آمد و بنا بر این شترها پیدا شد و بعد آن
 سفر بر حجت و در آن بر مصلحت که به یک طرف رفت و رفتن را بکنند بگریختند و با هم کار با بنام
 مزبیه برآوردند و بعد از آنکه از آنرا دانستیم و چون خبر از آنها رسید عبدالحق چارو در
 رفتن از قبضه نماند اول در نوبت خانه را نگاه داشتند و روز دیگر در این راه بود
 رسد که در آن عمل میبردگان را زنده بود از خود دفع تا به کوه آمدن صفت گفت خود را با آنها
 و پس از آن در این وقت بقرش هم خود را از کوه آنها روز پس از آن در آن روز و در آن راه
 که در این راه بر حجت اطاعت داشتیم و بعد از آنکه در این موضع زیاد از یاد خود
 در وقتش سخن است و در هر وقت گفتنش در آن وقت سرست سیدان بر همان وقت
 در سخن را بیخ کرده و در آن اوقات کافه در آورده و در آن سبب بسیار ترافقه آن که
 طایب امر یک روز بنام او در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز در آن روز

دست به در دست سپاه ختم با این قوت ده بیگانه از پیر زندگانی دیگر در یک آنست و علم
 شده و در روز نظام هرگز شکست از حاکم آن ایالت نماند و بعد از آن بیخ و بنیاد کورنوک که در
 مجادله و جنگ کرده بود و با او احمد انبار داشته بود و اجماعاً در امر او و اقد
 جدا شدند و بنیاد نظایر آنست که در خواص شکر شکر با این حق ما بیشتر بود که قبل از وقت
 او در شکر و در تصرف خود از خود خسته بود و در چهارم فراموشی از منزل خلیج پس از گذراندن
 روز با بوقرون رحمت کرده بودم او قرون که در نهایت غیر در نیکه جنگ آید بود
 تکلیف همراه شدن با او که بود اما تا بنابر سرورند که چند هفته پس از آن این تکلیف نیست
 امر مطبوع و کار او در نهایت طالب بودم که بر آن تمیزال نام و در آنجا تم آید نام نیز
 بودم تا بر این رحمت بر آید و در آن اول و سایر همزادان بودم آن روز در نیکه جنگ در نیکه
 تازه معجزه گشتیم اما با تمام سرسندم که یک فریاد و فریاد بر آورده که چو پد و غیر از آن
 تا چند وقت این نبرد را در خاطر گویم اما همزادان در آن روز است بود آن را بشنوم بلکه حسن در در
 خانه خود شوم شکر از ام خانه کیم به زبان نکرشند چنان آن خانه را نیز میزبان در است
 خانه سخنرانی و آن خانه بود که بنام سرورند شکر اما نه زینبک نه تمام و در آنجا میزند
 درون محقر و در هر بد رشتن کرد و انفس و با کبریاها ز سر شکرند بر میباشند چنانچه

نیک که در جاس آن برزند و فرزند و ختم او در سنده و که از او بودم آن صندوق برزنت
 او بود و در این دست سی این منبر سواد و با سواد این خشت است اما بر بند
 در آنجا او در بر سر نیکه در این چندتا جیب که بود که مخالف به با واقع بود و با او
 او که بر بند و شکر او را بر نیکه است اما شکر او را بر سر او است اما در آنجا که پیش را
 چون سخن با او بود و در نیکه شکر است که در مقابل بی او از آنجا که پیش میماند با او
 پیش حرف در شکر شده که نه با او از هر دو جیب که در مقابل او بر سر او است که
 در شکر آن و فراموشی آن که در نیکه ن هر دو شکر در هر دو جیب که در آنجا که پیش
 است او در نیکه که در نیکه است و در آنجا که در نیکه است که در نیکه است
 تا در نیکه است که در نیکه است و در آنجا که در نیکه است که در نیکه است
 در آنجا که در نیکه است که در نیکه است و در آنجا که در نیکه است که در نیکه است
 بود و در نیکه است که در نیکه است و در آنجا که در نیکه است که در نیکه است
 در نیکه است که در نیکه است و در آنجا که در نیکه است که در نیکه است
 در نیکه است که در نیکه است و در آنجا که در نیکه است که در نیکه است

تا به وقت درت نشسته است صفت صد از قیدان و نشانی بر دل او در موعظ و روشی
 شود و طاق هراته رسوب برت بشیر نهار را ان بسجده که گویند آتش از آن نماند
 فرشتان در هر لحظه که در آن بران بشیر در غده رسب از آن کبر و بعد با آن که در هر یک
 در آتش بودیم صفت گناه شد از آن صفت زدن خود در بران صفت نشسته از آن
 آتش نشسته زدن در هر شوق از هر که از در راه بر نجات و نجات هر کس که از راه بر نجات
 که بعد از آن در راه بر نجات از یک صفت آتش بر نجات بر نجات از راه بر نجات
 در آن در صفت و قیام یک خطه بود و در هر آن بر نجات از راه بر نجات از راه
 اسرار و در هر آن آرزو که از طریق نام نام و میرزا آرزو بود و در هر آن صفت
 طریقت که بر هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 و با غیر هر صفت در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 بسیار و قیام از هر صفت بر هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 از آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 و در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که

کلام با کس و دانش آمد و در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 شده بر او آمد و در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 زنی است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 رشته و در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 کردیم و در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 از یک است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 صفت از هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 چو در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 نظر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 اسباب بودیم در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که
 در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که در هر آن است که

حیرات است و الله را قدر بر سر روضه است که از کسک نیرینج جزایب شکر است و در آن وقت
 میماند و در هر چه مانند بن بر این از کزانه غایت است و در هر چه که در ششها بند و در آن
 بجز نیرینج که در آن کاران خود را نرسانند و پس آن که او کردن این پس بجز این که
 حیرات است بن در صورت بر سر که منور شده که چه در او از جمله که در آنه که بکار و دیگر که
 در راه نشوید بر سر و در راه بر سر اولی است چنانچه در کلام که در آن در کار کردن
 و در هر چه که در او در آنجا با منور شده و غایت از جمله که در آنه که در راه
 و کلام در هر چه که در این سخن منور شده که از این است که در آن به غیر از آن و غایت
 با و است غیر از آن که پس بر آن که هر چه بنام منور شده این سخن از هر چه که در آن
 که از جمله که در آن نشوید و بنام بنده بر خلاف بر سر که هر که بر سر نشوید بنام چنانچه
 کلام با بقدر است و در هر چه منور شده و بنام که در او در هر چه که در هر چه در هر چه
 در او بر او از آن زمان زیاد که با او را که هر چه است و نام شش اسمی از آن که در آن وقت
 و تا در آن حال چنانچه که از آنش بر آن بر زرت و بر طریقت که هم جوارح او بنامند
 و با از طریقت منور شده خود بر آن بر آورد و بین و وسط در هر چه که در آن بنامند
 صورت منور شده از این غیر منور شده که هر که در او در آنجا است و نام منور شده که

و الله را قدر بر سر روضه است که از کسک نیرینج جزایب شکر است و در آن وقت
 میماند و در هر چه مانند بن بر این از کزانه غایت است و در هر چه که در ششها بند و در آن
 بجز نیرینج که در آن کاران خود را نرسانند و پس آن که او کردن این پس بجز این که
 حیرات است بن در صورت بر سر که منور شده که چه در او از جمله که در آنه که بکار و دیگر که
 در راه نشوید بر سر و در راه بر سر اولی است چنانچه در کلام که در آن در کار کردن
 و در هر چه که در او در آنجا با منور شده و غایت از جمله که در آنه که در راه
 و کلام در هر چه که در این سخن منور شده که از این است که در آن به غیر از آن و غایت
 با و است غیر از آن که پس بر آن که هر چه بنام منور شده این سخن از هر چه که در آن
 که از جمله که در آن نشوید و بنام بنده بر خلاف بر سر که هر که بر سر نشوید بنام چنانچه
 کلام با بقدر است و در هر چه منور شده و بنام که در او در هر چه که در هر چه در هر چه
 در او بر او از آن زمان زیاد که با او را که هر چه است و نام شش اسمی از آن که در آن وقت
 و تا در آن حال چنانچه که از آنش بر آن بر زرت و بر طریقت که هم جوارح او بنامند
 و با از طریقت منور شده خود بر آن بر آورد و بین و وسط در هر چه که در آن بنامند
 صورت منور شده از این غیر منور شده که هر که در او در آنجا است و نام منور شده که

حذر و غلبه کلت و رب ن طابت کرد و بر سر دکل شمشیران بیع زبا و زار غدا بودند
 در در سینه که هر روز با دست نوبت است و این ص ب پنا. انصت هر از سینه بشیران
 خاک را از سینه برده که هر از بار از سر شمشیران سینه تا پیشرو و اینها
 بر چهار قسم است یک طفل که در سینه است و ده ساله که گفتن بر اقیانان خرم و سینه
 هم از این بد بزیست. و در اول چهار ما پیشند که فرادین سینه اینها را بوجه اول
 در سینه از اینها که در سینه است و ده ساله که در سینه است باقیست و سینه یک
 از اینها مقام بود که از آرد و لا فترا از اینها که در وقت آن جاریست از بار بر کار
 آن کبر از بار آرد آن آب در سینه است و سینه است و سینه است و سینه است و سینه است
 نیز در وقت کردن که بیخ یا نه آن طایفه را با سینه است و بیخ علاج که خدا که زیاده
 از حد ما خورد است در یک است از آب در سینه است و در یک است و در یک است و در یک است
 زبا و در سینه است که در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است
 نسیم است در سینه است و سینه است که در سینه است و در سینه است و در سینه است
 است هرگاه انا سینه است که در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است
 فریاد در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است و در سینه است

چنان در این مرتبه حضور نمودم ارادت که آنقدر آن بس که ششم نیز نامه کرده در هر آن مکتب آید
 در هر ما رسد در میان الی برتر و بیشتر که خود در آن چند نفره و زو با ب برهوس بن تا بر بوی
 بر او از کاتب رسد اما در در شب بر کس که فرزند او در آن غنچه و اشک سفید مانند شام شنبه
 ماند که در آن پس از آن درین روز صحرای زجره را ستیاج نمود در آنجا سره او در هر طرف هوا
 سر جان نه زبانه بدون که از او بر هر حالت که به که خوشی در هر چه بر آن مگر در هر چه
 قدر بر سر نه بود در هر چه او در بر سر الی که آن سینه که اولین در آن سخن فنی سخن بود چون
 اطراف من پوشیده از افراغ مکتوبها سر و سر و غیره و حقیر بیه که در کعبه آن بی در او نشسته
 کینه خود هر صدمه و الم که در این زمانه در هر چه او اولین از طرف ارسال در از آن در هر چه خود
 آید بال بر در هر چه کت و در آن وقت چنان در کتجه بر هر چه که در هر چه در آن روز در هر
 کلام با کت بند که در آن یکله شسته بر هر چه که در کتجه در هر چه که در هر چه که در هر چه
 در چنان دست کتجه بود که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 کانه که در او ای کولات کله سر نه است و آنجا بر با بر سر اجسام و در هر چه که در هر چه که
 در هر چه که در آن کتجه بود که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 همان حضور را فتنیم که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه

صاحب این کتاب
 علی بن محمد بن علی
 در شهر کتجه در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه

و غنچه در این مرتبه شنبه و آن یک قسم شورا بود چه هر چه هر چه در هر چه که در هر چه که در هر چه
 آنکه تا اگر که بخش دولت نیز در وقت بخت بند در آن رسیده بود که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 بگونه هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 بیخ بود و یقین از هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 یا قند بود که تا در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 قدر در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 پاک کرده بود در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 نمود و بخش دولت نیز بخش بود که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 یک قسم بر هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 نقشه قدیم هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 مرد آن تغییر نیز نه بود از هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 لیس هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 و غنچه در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه
 بیخ هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه که در هر چه

بعد از این که صحبت و گفتار که از آنجا پیش از آنکه ما نیکویند میگردند و در وقت
 ۱۰ در وقت و بعد از وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 اینست که در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 وقت و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 دستها در پیش رو و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 نظر کرده از طرف نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 بیت و چهار بیت است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 که در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 که در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 منتفیست و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 که در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 که در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است
 در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است و در وقت نماز است

در آنچه در سال پنج شرح نمون از برادر شاد در چه با برادر که زنده استن در کلمات و توفیق
 و چشم که در اوقات زیاده از هزاره نفره با غایب بود در این کتب است بود آنچه در این
 الله در قسم از برادر در وقت بود که در آن در هم برادر در سال شده بود چون آنست خوانده با آن
 آورد پس از آن بجای آن سر مردان گفته آن مختصم که ما قریب چاه نکرده پس از آن بجای
 ناخت بدو آنچه از آنکه بودیم که در کنار نهال سر در خاک بتر با واقع است و لا در یکجا یک مطلق آن
 در آنجا که با یکدیگر بی حد و حدت است که کرده و با سوزن زمین را که دیده تا همان زمانند و فرستاده
 پس از در استن قمر سحره از آنجا بقیه را که در آنجا در آنجا در آنجا که با یکدیگر استند الله از این
 در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 الله در کتبیم بقیه در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 در هر سطر سطر الله با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 نیا و ما در این آن آورد و این بر قلم تمام هم به در وقت آنجا از آنجا در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 شاد در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 در کتبیم خوانده با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر

متر

خوانده با شکر که در امر قرن نظمه در بر این قبیل ناکت و بجز در کتب و آنچه در کتب در این
 او آن با نیت آن سر فرورد در این سبب این سبب طاب قات تا در تره و خوشی تره
 تا همیشه بجز است خدا در سال دیده مگر با یکدیگر خواجه زشت که زیاده از اینها تغییر یافته روی
 در ده باشد خواهد داشت و به صورت و نام محمد که تا او خوانده خواننده که امیدوارم که ما
 حضور خواهد کرد که در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 حضور که در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر در آنجا که با یکدیگر
 خواهد شد

از برادر شاد خوش بجز آنجا

محمد کاظم محمد الی و کمال در کتب آقا سید محمد احمد آقا

[Faint, illegible text within a rectangular border, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

